

Melléklet az 1992. évi LXVI. törvény 13. §-ához

A személyazonosító jel képzésének szabályai

1. A személyazonosító jel tizenegy jegyű.

2. A személyazonosító jelet az alábbiak szerint kell képezni:

a) az 1. számjegy az állampolgár állampolgárságát, születésének évszázadát és nemét jelöli a következők szerint:

Állampolgárság	Születési idő és nem			
	1899 után		1900 előtt	
	született			
	f	r	f	r
	é	é	é	é
	r	r	r	r
	f	f	f	f
	i	i	i	i
magyar	1	2	3	4
nem magyar	5	6	7	8

b) a 2-7 számjegyek az állampolgár születési évének utolsó két számjegyét, a születés hónapját és napját tartalmazzák;

c) a 8-10. számjegyek az azonos napon születettek születési sorszáma;

d) a 11. számjegy az 1-10. számjegyek felhasználásával matematikai módszerekkel képzett ellenőrző szám.

3. A személyazonosító jel 11. számjegyét úgy kell képezni, hogy a 2. a)-c) pontok szerint képzett tíz számjegy mindegyikét szorozni kell azzal a sorszámmal, ahányadik helyet foglalja el a személyazonosító jelen belül. (Első számjegy szorozva eggyel, a 2. számjegy szorozva kettővel és így tovább.) Az így kapott szorzatokat össze kell adni és az összeget tizeneggyel osztani. Az osztás maradéka a 11. számjeggyel lesz egyenlő. A c) pont szerinti születési sorszámot nem szabad kiadni, ha a tizeneggyel való osztásnál a maradék egyenlő tízzel.